

En välkänd syn för alla saltholmsbesökande: Roddföreningens paviljong och båthus på Saltskär i Hinsholmsviken.

Roddföreningen

(Forts. från första sid.)

såg man den ena öresundsbooten, kannoten, singeln, utriggade fyran och andra båtar flyta omkring på det till synes brinnande vattnet. Men föreningens två berömda åttor hade varit så placerade att räddningsmanskapat omöjligt kunde komma åt dem.

Brandkåren skaffade hjälp från Göteborg, men inte heller det biståndet räckte fast det kom på rekordtid, sju minuter för nära en mil. Men den tusenhövdade folkmassa som med bil och spårvagn och cykel hade rusat till ort och ställe fick se många exempel på brandmännens energiska och i vissa stunder livsfarliga arbete.

Saltskär förenas med fastlandet genom en lång hängbro och det var klart att man inte kunde föra vagnarna och sprutorna den vägen. I stället lade man ut slangledningarna över bron och pumpade på för fullt. Men för att få allt i ordning voro brandmännen tvungna att hoppa i sjön och de stodo stundtals till midjan i det iskalla vattnet. De kopplade ihop sina slangar med frejdigt mod och när det var klart klättrade de upp på de hala klipporna och togo av sig stövlarna och hällde ut det drypande innehållet. Under tiden dånade motorerna i ett i kapp med de brusande lågorna; strålarna flögo fräsande in i eldhavet men branden lät sig inte besegras. Taket i paviljongen störtade in, det smäckra virket vred sig som i kramp, flagorna virvlade i ösregnet och fördes av den friska västanvinden långt in över Långedrag och Hinsholmen. Så kom ett sista brak, lågorna tynade bort och det var som elden hade dött av sig själv. Styrelsemedlemmarna i Roddförbundet som varit samlade till årsmöte på Palace stodo maktlösa och tittade på. Det var en praktfull men sorgesam final till det stora mötet.

Tång och smörja i ventilerna försvårade släckningsarbetet.

Långedragbolaget, mångårig f. d. ordförande och vice ordförande i Göteborgs Roddförening. Han berättar att han själv stod och såg när det minnesrika huset föll i spillror. Men han hoppas att man snart skall få ett nytt och ännu bättre.

— Det var 1907 som Långedragbolaget byggde paviljongen och båthallen till förmån för Roddföreningen, säger hr Rudolf. Då anlades också den långa bryggan. Den kostade bortåt 3.000 kronor och byggnaderna omkring 18.000. På den tiden fick man ju något för pengarna. Nu voro hus och båtar försäkrade för 95.000 kronor och för den summan torde man låta anläggningen som en ny fågel Fenix resa sig ur askan.

Paviljongen var förenad med många minnen för roddare av äldre årgång. Förr i världen anordnade man dansställningar och bazarer där för att få pengar till verksamheten, instruktörer och nya båtar. Man eklärerade med kulörta lyktor och blossen lyste i vattenbrynet. Det var fest och stämning över dessa tillställningar som ingen, som var med, någonsin kan glömma.

Olyckan kunde emellertid fått ännu större omfattning, säger ingenjör Rudolf vidare. Saken är den att en stolpe för kraftledningen från Yngredsfors är placerad på holmen endast

några meter från brandhärden. Om den strukit med är det givet att hela Långedragssambälle lagts i mörker. Nu blev en enda villa strömlös men det felet var snart avhjälpt. Vidare var det en lycka i olyckan att bron inte blev vidare skadad.

Tio båtar blevo innebrända liksom alla åror.

Varvsägaren Harry Lager, känd och uppskattad roddare och mer hemtam i båthuset än de flesta berättar att man hade 17 båtar inne då elden bröt ut. Av dessa gingo tio förlorade, nämligen de två åttorna, två single sculls, öresundsbootarna Gladan, Alkan, Falken, Albatross och Örnen samt utriggade fyran James Keiller. De voro byggda i England, Tyskland, Holland och Danmark. Åttorna värderas till 5.500 kr. stycket. Men därtill kommer att föreningens hela årspark, över 200 exemplar gick till spillo.

Om anledningen till eldens uppkomst måste man tills vidare gissa sig fram men en del tyder på att kortslutning har skulden. Man hade eljus i husen och fast man plockat ur propparna i vinter just för att undvika eldsvåda är det ändå inte omöjligt att kraften varit på, t. ex. på kokplattan i köket. Man kan också gissa på en bortkastad, brinnande cigarrett men med tanke på alla roddares hänsyn till eldfaran torde den förklaringen vara utesluten. Rönjningsarbetet blir relativt lätt och det är väl bäst att låta askan blåsa i havet. Hr Lager önskar välkommen på Föreningens vägnar redan till våren allra helst som man torde få byggnadstillstånd nästan pr omgående.